

ԳԳՈՒԱՆՔՆ ԱՆՁՐԵԻՒՆ

Փեղկիս վրայ, հոգոյս վրայ, սարաւսարհիկ գգուանք մը կայ.
Համասարած անձրեւն անա, ամբողջ քաղիքն համար կ'ուլայ.
Երկինքն արդեօք խի՞ղն մ'է հսկայ, որ մարդերուն մեղքը կուլայ ...:

x

Անձրեւն արտօր է ա՛յ սը՛ղայ, սիրողներուն անդարձ մեկնած
Որոնք սիրածն իրենց երբեք այս աւխարհին մէջ չգրսան.
Յաւերժօրէն անոնք կուլան, սիրողներու արցունքն է ան:

x

Փեղկիս վրայ սարաւսարհիկ ցայգանքւագն է մտքովիկ
Ահաւասիկ կ'անցորանայ կեանքն ապրելուն տաժանքն հսկայ,
Զի ան հիմա իմ հոգիիս երես դաշին վրայ կ'իյնայ:

x

Սիրողներու ծո՛ւ ծո՛ւ քափուող, իրօք արցունքն է անիկա
Թէ հեքեաթին լայն աղեղէն նեւեր ժահրոս, նեւեր երկար
Մտերուն քար, մարդոց յիմար. չե՞ս հաւատար, մամա է վրկայ:

x

Ահաւասիկ կ'անցորանայ կեանքն ապրելուն տաժանքն հսկայ.
Զի կը տեղայ, դեռ կը տեղայ, իբրեւ ձայներ հոգեհրմայ
Ամպարագիծ չարին վրայ, իցիս թէ ան օրհնէնք մ'ըլլայ:

x

Ծեծէ՛ անձրեւ, ծակէ՛ անձրեւ, արտերը քա՛ր, մարդոց յիմար:

ԶԱՒԷՆ Ա. 2.

